

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1280/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 976/14 од 22.12.2014. године, поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду К 3536/12 – Ква 303/13 од 02.08.2013. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 976/14 од 22.12.2014. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Првог основног суда у Београду К 3536/12 – Ква 303/13 од 02.08.2013. године тако што Врховни касациони суд окривљеног Н.М., који је пресудом Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године правноснажном дана 15.11.2012. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и три месеца,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по наведеној пресуди,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени Н.М. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године, правноснажној дана 15.11.2012. године у трајању од једне године, десет месеци и 15 дана

и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од четири године, четири месеца и 15 дана, у коју му се

урачунава време проведено у притвору од 29.04.2012. године па надаље и време које је провео на издржавању казне по наведеној пресуди.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 3536/12 – Ква 303/13 од 02.08.2013. године, осуђени Н.М. који је пресудом Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године, правноснажној дана 15.11.2012. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и три месеца ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела казне затвора у трајању од једне године, шест месеци и 23 дана и одређено да се остатак јединствене казне у трајању од четири године, осам месеци и осам дана према осуђеном има извршити.

Против наведеног решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 976/14 од 22.12.2014. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) у вези са одредбом члана 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, побијано решење преиначи и осуђеног Н.М. ослободи од извршења јединствене казне затвора на коју је осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године за проценат ослобођења у складу са одредбом члана 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој, сходно члану 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца, јер веће није нашло да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 32/13) прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" 58/04... 76/10), па је Врховни касациони суд, у смислу цитиране законске одредбе, испитао законитост побијаног решења према Законику о кривичном поступку који је важио у време његовог доношења.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Првог основног суда у Београду К 3536/12 – Ква 303/13 од 02.08.2013. године на штету осуђеног Н.М. повређен закон – члан 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени Н.М. пресудом Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године, правноснажна дана 15.11.2012. године оглашен кривим због 15 кривичних дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по шест месеци, па је применом одредбе члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 29.04.2012. године, па надаље.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривично дело обухваћено овом амнестијом.

Члан 1. став 1. Закона о амнестији одређује да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу тог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступили на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранству.

Побијаним решењем Првог основног суда у Београду осуђени Н.М. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од шест година и три месеца, по пресуди истог суда К 3536/12 од 19.07.2012. године, правноснажној дана 15.11.2012. године, што чини укупно умањење казне за једну годину, шест месеци и 23 дана.

Врховни касациони суд налази да је доношењем такве одлуке Први основни суд у Београду поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Први основни суд у Београду, на штету осуђеног учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. сада прописани у члану 439. став 3. ЗКП, на коју повреду се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Отклањајући наведену повреду закона, Врховни касациони суд је, сходно одредби члана 3. Закона о амнестији, најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Наиме, јединствена казна затвора у трајању од шест година и три месеца на коју је Н.М. осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године, састоји се од претходно утврђених 15 појединачних

казни затвора у трајању од по шест месеци за 15 кривичних дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ.

Имајући у виду предметна кривична дела, Врховни касациони суд је, најпре, за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења од извршења казне, а затим утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се све појединачне казне имају умањити за по 25%, па се 15 казни затвора у трајању од по шест месеци за 15 кривичних дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ умањују за по један месец и 15 дана.

Надаље, када се јединствена казна затвора у трајању од шест година и три месеца по пресуди Првог основног суда у Београду К 3536/12 од 19.07.2012. године, правноснажна дана 15.11.2012. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, које износи укупно једну годину, десет месеци и 15 дана, одређено је да је остатак казне која се има извршити четири године, четири месеца и 15 дана, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору од 29.04.2012. године, као и време које је провео на издржавању казне по напред наведеној пресуди.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвајањем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца преиначио решење Првог основног суда у Београду К 3536/12 – Ква 303/13 од 02.08.2013. године и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.